

epiala exercet, qui simul & frigent, & fitiunt. Nec enim illis pars eadem corporis inalgescit, & concalescit. 3 Cur homines cum exandescunt, calore scilicet intractum collecto, feruidi, furibundique redduntur: cum metuant, contra efficiuntur? An non eundem in locum calor se colligat, sed homini irascenti cor calore circumfusum effluet, ex quo fidibundus, rubicundus, spirabundus efficitur, cum calor sursum versus efferat, metuenti sanguis, & calor in imum perfugiunt: unde fit etiam ut alius fundatur. Nam & cordis impulsio, non similis agit, sed metuenti, utpote ex caloris inopia frequens accit, irascenti est contrario, utpote cum calor collectus sit copiosior. Quam ob rem effervere animo, excitari, perturbari, ceteraque id genus verba non interpreti, sed accommodata dicuntur. Nunquid igitur sitis ea de causa obueniat: nam & siccum expuere, & linguam hærere, & reliqua huius spiritus elatio facit, & sanguis. Sitim quoque exalescentem corpore nasci certum est: sed quemadmodum pars eadem corporis, qua sitis laesit, resiccari utriusque metuenti, & irascenti possit. Metum enim sitim posse afferre constat militum argumento, qui superati fugam rapuerint: nunquam enim tam grauius sitibundos sese fuisse fatentur. Et verò qui in dicendo conturbantur, sitire vehementer consueuerunt: itaque e-luunt, & nonnihil subsorbent, ut Parmenon histrio facit. An hoc conturbatos non sitis, sed siccitas pulso sanguine tenet: unde etiam accidit ut palleant. Indicium verò, quod non multum ebibunt, sed interdum desorbuisse tantum satis est. At qui se in fugam verterunt, laborant: itaque sitiunt. Et quibus tormenta instant, eadem ipsa efficiendi ratio est. Nec mirum quicquam id est: fit enim in re bellica, ut nonnulli etiam viri fortes, ac strenui, ubi structa acie hostes sunt perituri, obtremscant, non perterriti, sed fidentes, qui etiam sua corpora verberare lata ferula, aut suis manibus assolent, ut vndique vortum pari calore inferuant: quidam enim iniquis, ac tumultuarius motus in eorum corporibus per acumen, & nimium impetum caloris oriri ferme animaduertitur. 4 Cur homines fortes magna ex parte vino sunt? An quia fortes calidi sunt: calor autem in pectore conditus est. Ibidem enim metum quod refrigeratione quadam effici notimus, ut

A ὁμοιον ἔτιοικεν, ὡς περ τοῖς ἡπαλῶσιν, οἱ ἄμω πρὶ ῥήγου διελθῶσιν. καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς ἐστὶ ἐκείν τὸπος ψύχεται καὶ θερμαίνεται. 7 Διὰ τί ἐν ἡβῆ τοῖς θυμῶσι εἰς τὸ ἐντοῖς ἀθροζοῦντο τῷ θερμῷ, διὰ θερμῶν καὶ θαρράλεσι? ἐν δὲ τοῖς φόβοις, αἰσπάλιν; ἢ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλὰ τοῖς ἡβῆ ῥηζοῦσιν περὶ τὴν καρδίαν δι' ὃ καὶ θαρρήτικοι, καὶ ἐν ἐρωθήματι, καὶ πνύματα πλήρεις, αὐτὸ τῆς φορᾶς οὐσίας τοῖς δὲ φοβοῦσιν, κατὰ συμφουρήσαντων τῶ ἀμω καὶ τῷ θερμῷ δι' ὃ καὶ ἡ λύσις ἡδὲ κοιλῶν ἐπιτελεῖται καὶ ἡ τὴν καρδίαν πύθισις καὶ ὁμοίως, ἀλλὰ τοῖς ἡβῆ, ὡς αἰ διὰ τὴν ἐκλειψιν, πυκνὴ καὶ νυμμοπύθισις. τοῖς δὲ, ὡς αἰ ἀθροζοῦσιν πλείονος θερμῷ. δι' ὃ καὶ τὸ αἰσθῆναι, καὶ τὸ εἰνῆσθαι τὸν θυμὸν καὶ τερατῶσιν, καὶ ὅσα τοιαῦτα λέγουσιν, οὐ κεκῶς, ἀλλ' οἰκείως. ἀρ' οὐ καὶ διὰ αὐτὸ τὸ δίψας; ἐπεὶ τὸ γε ζῆσθαι πύθισις οὐ σαμσι εἰσμοῖς, καὶ τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι διὰ τὴν αἰσφουρῆν τῶ πνύματος ἄμω καὶ θερμῷ, καὶ τὸ δίψας δὲ δῆλον ὡς ἐν θερμωμοῦσιν τῷ σώματι. πῶς οὐκ ὁ αὐτὸς τὸπος αἰσφουράσθαι ἄμωσιν, ὡς διελθῶσιν καὶ τῷ φοβοῦσιν καὶ τῷ ῥηζοῦσιν, ὁ δὲ φόβος ὅτι διψητικόν, καὶ οἱ ἐν ταῖς ἑσπῶσι διελθῶσιν. ἡ δὲ αἰσφουρῆ δὲ οὐτὸ διελθῶσιν, καὶ οἱ ἀγνώσκοντες ἔσφουρα δι' ὃ καὶ διακλύζον, καὶ ὁππρῶσιν, καὶ δὲ αἰσφουρῶσιν οὐ σαμσι εἰσμοῖς. ἢ πούτοις ἡβῆ καὶ ἐστὶ δίψας, ἀλλὰ ἐξ ἡσθῆσιν πνύματος τῶ ἀμωσιν ὅθεν καὶ ὁ φόβος; σημεῖον δὲ, τὸ μὴ πίνειν πολὺ, ἀλλὰ καὶ βροχθῆσιν, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἑσπῶσι, μὴ πίνουσι δι' ὃ διελθῶσιν καὶ οἱ μέλλοντες κολάζεσθαι. καὶ οὐδὲν ἄππον. ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἔνοι καὶ τῶ ἀσφουρῶσιν, ὅταν διασκευαδῶσιν, καὶ τὴν ἔμοισιν καὶ ἐξεσικότες, ἀλλὰ θαρρῶσιν. ὡς εἰσδοσιν μαστρωῦ τὸ σῶμα πλατῆ νάρθηκα εἰ ἔτι μὴ, ταῖς χερσὶν αἰσφουράσθαι. ἔσκε δὲ διὰ τὴν ἔξυπτητα καὶ τὴν φορῆν τῷ θερμῷ, αἰσφουρῶσιν τῶσιν περὶ τὸ σῶμα τερατῶσιν. 8 Διὰ τί οἱ αἰσφουρῶσιν ὡς ὅτι πολλὸν φιλονοῦσι; ἢ ὅτι οἱ αἰσφουρῶσιν θερμῶσιν; ἢ δὲ θερμότητι, περὶ τῶσιν σημεῖον. ἐπιταῦτα γὰρ καὶ ὁ φόβος φάσθαι, γινόμενος κατὰ τὴν ἔξυπτητα. ὡς περὶ τὴν καρδίαν ἡσθῆν ἡβῆ, τοῖς δὲ πηδῆ ψυχροῦσιν. ὅσοι οὐκ ἔν πνύματα ἔχουσιν ἔναιμον, ut

cor fortibus caloris inopia fultum perqui sanguinolentum habent pulmonem, calidum